

МИТНИЙ РЕЖИМ ЯК ІНСТРУМЕНТ МИТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Для державної політики країни досить важливою складовою є регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Використання, ефективність та формування митних режимів впливає на рівень економічної стабільності, а також на реалізацію митної політики держави.

Інструментом здійснення митної політики, який дає змогу сформувати зовнішньоекономічні і політичні відносини з міжнародною спільнотою, є митні режими, які можуть визначати напрями розвитку зовнішньої торгівлі.

Під митною політикою розуміється система принципів та напрямів діяльності держави у сфері забезпечення економічних інтересів та безпеки за допомогою митно-тарифних та нетарифних заходів регулювання зовнішньої торгівлі [1]. Система митних режимів використовується для захисту економічних кордонів і національної безпеки України.

Роль митних режимів у регулюванні економічних процесів є дискусійною та актуальною темою в сучасній економічній науці, тому потребує подальшого вивчення. Це питання стало предметом науково-теоретичних досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних науковців: О. Дем'янюк, О. Івашина, І. Кекіша, О. Мельника, Н. Осадчої, П. Пашка, Д. Приймаченка та інших.

Митний режим – це дієвий інструмент реалізації митної політики, сукупність стимулів та обмежень щодо здійснення зовнішньоекономічної діяльності [2].

Це свідчить про те, що в кожному митному режимі закладено обмежувальні та стимулюючі заходи. Загалом обмеження та стимули на ввезення чи вивезення товарів, що закладені в митних режимах, зумовлені глобалізаційними процесами та інтересами держави щодо розвитку її економічної політики, виконання міжнародних договорів, захисту внутрішнього ринку. Обмеження в митних режимах повинні бути економічно обґрунтовані державою і не мають суперечити нормам міжнародного права. Зазвичай, вони приймають форму тарифних та нетарифних бар'єрів, додаткової системи контролю, дозвільних документів, термінів перебування товарів під митним режимом, скорочення чи продовження термінів використання митного режиму тощо [3].

Узагальнюючи вищесказане, доходимо висновку, що митні режими сприяють побудові зовнішньоекономічних відносин та визначенню напрямку розвитку зовнішньої торгівлі, стимулюють активізацію ЗЕД та розвиток суб'єктів господарювання, враховуючи їхні потреби та інтереси через механізм формування взаємовигідного співробітництва між суб'єктами господарювання та державою, що, в свою чергу призводить до стимулювання зовнішньоторговельної діяльності України.

Література:

1. Осадча Н. В. Державне регулювання інституційних змін у митній політиці: автореф. дис. док. екон. наук: спец. 08.00.03 «Економіка та управління національним господарством» / Н. В. Осадча. – Донецьк, 2014. – 32 с.
2. Осадча Н. В. Митні режими як інститути стимулювання та обмеження зовнішньоекономічної діяльності / Н. В. Осадча, В. І. Ляшенко // Формування ринкової економіки. Спец. вип. : Проблеми сучасної економіки та інституціональна теорія : зб. наук. пр. – К. : КНЕУ, 2010. – С. 341–354.
3. Дем'янюк О. Митні режими у стимулюванні зовнішньоекономічної діяльності / О. Дем'янюк, І. Кекіш // Світ фінансів. – 2016. – Вип. 2 (47). – С. 75–87.

Котов Віталій

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: к. е. н., доцент Сидорович О. Ю.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ВИДАТКІВ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МИТНИХ ОРГАНІВ

Різні аспекти діяльності митних органів привертають увагу науковців через своє вагоме прикладне значення в системі державного управління. В той же час поза увагою залишається багатогранний аспект діяльності даного органу державної влади, адже митні правовідносини регулюються за допомогою норм різної галузевої належності. Аналіз наукових праць з митно-правової проблематики дозволяє стверджувати, що фінансово-правовий аспект діяльності митних органів малодосліджений.

Виконання державою покладених на неї завдань та функцій тісно пов'язане з оптимальним забезпеченням формування та виконання бюджету. Від успішного здійснення бюджетного процесу залежить дієвість бюджетної політики, яка повинна забезпечувати економічну та фінансову стабільність держави, належний соціальний рівень життя у державі. На це, в першу чергу, направлена чітка регламентація порядку здійснення бюджетного процесу та повноважень, якими наділені учасники в межах бюджетного процесу.

Проблеми розмежування функцій, прав та обов'язків між учасниками бюджетного процесу розглядались у наукових та навчальних виданнях. Ці проблеми висвітлювались у працях таких науковців та фахівців практиків як: Андрущенко В., Бережнюк І., Войцещук А., Данілов О., Десятнюк О., Іванов Ю., Крисоватий А., Кучерявенко М., Луцик А., Мельник П., Сідельникова Л., Тарангул Л., Таранов І., Федосов В., Юрій С. та ін. Але майже не досліджувались проблеми визначення органів стягнення в особі органів Державної фіскальної служби України в якості учасників бюджетного процесу та їх взаємодія з іншими учасниками бюджетного процесу.

Для ефективного функціонування митних органів, виконання покладених на них завдань та функцій, в процесі здійснення господарської діяльності здійснюються видатки на утримання установ. Такі видатки є основою для визначення результатів виконання кошторису доходів та видатків та для їх